

van nabij met deze dingen bekend zijn, toch mogen wij met het oog op den Heere des oogen niet wanhopen, maar worden wij geroepen ijdervrij en gemedijd in zijn werk voort te gaan.

De Heere heeft de zorg en bemoeienissen van de Deputaten tot de Zending aanvankelijk gezegd. Een Zending-Artis werd naar Midden-Java uitgezonden. Da. Adriaanse volgde hem in het vorige jaar als Zending, en een ander Zending keerde dit jaar terug naar Midden-Java. En Deputaten blijven uitzien naar werkrachten op dit groote arbeidsveld.

Niet zonder hoop gaan zij voort, en de gemeenten mogen dit met hen doen, gehoorzaam aan het bevel des Heeren: „Predikt het Evangelie aan alle creaturen“, en vertrouwende op Zijne toezegging: „Mijn Woord zal niet ledig wederkeren, maar doen wat mij behaagt, en voorspoedig zijn in hetgeen waarvoor ik het zend.“

Hij wien die gehoorzaamheid en dat vertrouwen in het hart is, bij dien zal het gebod tot den Heere des oogen niet ontbreken, en de stofelijke gaven voor het Zendingwerk niet worden ingehouden.

Wien het te doen is om de eere Gods en de stichting van Christus' kerk onder Heidenen en Mohammedanen tot hunne eeuwige behoudenis te bevorderen, zal niet kunnen nalaten te bidden, dat de Heere ons de rechte mannen geve, die op Zijn Woord uitgaan, dat Hij de reeds uitgezonden in hun arbeid sterke en zegenen, en ook de stofelijke gaven des toemeren, naarmate het werk zich uitbreidt.

Wij verwachten, dat leraren, kerkeraden en leden der gemeenten, alsmede onze jongelings- en jongedochtersverenigingen en elke andere vereniging tot steun der Zending, op dit Pinksterfeest, gelijk op vorige Pinksterfeesten, met hart en hand der Zending zullen gelinken.

Woorden van aandrang achten we niet noodig; tot hertoe heeft het der Zending oerkeren nog niet aan het noodige ontbroken, ook niet bij het toemeren der uitgaven, waarvoor wij den Heere danken en n erkentelijk zijn. En zouden wij dan, bij de aanwaaende belangstelling der kerken in het werk der Zending, twielen aan uw overvaardigheid, die ons toeroept: „Maak vrij de plaats voor tent wijd, en breidt de gordijnen voor woningen onder Heidenen en Mohammedanen uit!“

Namens Deputaten tot de Zending onder Heidenen en Mohammedanen,
J. H. DONNER, Zendingdirecteur.

Men wordt vriendelijk verzocht het bedrag der Pinkstercollectie zoo spoedig mogelijk op te zenden aan den Penningmeester B. de Moen te Dordrecht.
J. H. D.

Door Kinderen.

UIT HET VUUR GERUKT,
XIX.

IN BENAUWDEHEID DES HARTEN.

Reeds den volgende dag kwam de officier Frederik weer opzoeken en met hem spreken. Onze jonkman voelde zich weder beter, en had zelfs beproefd op te staan en te loopen. Maar dat ging nog niet. Zijn beenen weigerden hem te dragen. Hij moest weer gaan liggen.

De reden dat de officier hem opocht was, om van Frederik opheffing te krijgen over velerlei. Onze Nederlandse vriend stond namelijk, daar hij niet in dienst was, ook niet op de schepsel. Hij was met andere gezonden aan land gebracht, doch eigenlijk was de vlootvoogd volstrekt niet verlicht voor Frederik te zorgen, die daarbij zelfs geen Engelsman was. Dat begreep de officier ook heel goed, maar ook, dat men iemand hier niet aan zijn lot kon overlaten. Zoo beloofde hij dan, toen Frederik hem alles had verteld, te zullen doen wat hij kon. „Ik zou het wel aan kapitein Todd vragen“, voegde de officier er bij, „maar die kan mij die inlichtingen niet meer geven.“

„Wat dan?“ vroeg Frederik verachtelijk.

„Vriend“, sprak de ander hoogst ernstig, „ik zal het u maar zeggen. Hij heeft den kapitein voor 'tlaatst gezien: hij is dood.“

„Wat!“ riep Frederik, „omgekomen bij den brand zeker?“

„Ja“, antwoordde de officier, die moeite had zijn ontroering te bedwingen, „hij is den dood van een held gestorven, al was het niet in een zeeslag.“

De zieke zag nieuwsgierig zijn bezoeker aan, en deze sprak: „Ik zal u vertellen. Luister: Zoo gij weet, kreeg het vuur al spoedig de overhand en was er aan blusschen geen denken meer.“

„Ja“, zei Frederik, en verhaalde toen meteen, hoe hij zelf over boord gesprongen en ternauwernood gered was.

„Nu“, vervolgde de officier, „stoen wij zagen dat er geen blusschen aan was, zond de kapitein mij weg om den eersten stuurman te roepen, dien hij een bevel moest geven. Ik ging heen, doch vond den stuurman niet. 't Was mij echter onmogelijk den kapitein weer te bereiken. Ik zou in den rook zijn gestort, als men mij niet weggedragen en in een boot geleegd had. Zoo ben ik 't ontkomen. Wat ik verder weet heb ik u de matrozen gehoord.“

„Zijn die dan gered?“

„Dat is te zeggen, eenige. Wij mogen nog van geluk spreken. Want van de twaalf honderd op 't schip zijn er zeker niet meer dan twee honderd levend afgekomen. Ik heb de natuur zelf gelezen, toen ik uw naam zocht.“

De tranen kwamen Frederik in de oogen, terwijl de ander vervolgde:

„Toen kapitein Todd zag dat er niet meer aan te doen viel, ging hij naar beneden, schoon tien, twaalf matrozen hem smeekten toch niet heen te gaan, daar ze hem veilig in een boot wilden brengen. „Neen“, zei hij, „de kapitein blijft het laarst op het schip. Berg gij uw lijf. Wie wil kan bij mij blijven.“ Toen bleven er twee.“

„De kapitein nam toen, zoo hebben ze mij verteld, pen en papier en ging te midden van 't geweld om heen heen en terwijl 't vuur al heviger werd, zamen schrijven. Hij was, zelden ze, even kalm als zat hij bij schoon weder in de kajuit. Toen een vel vol was vroeg hij een ledige flesch, pleet er 't papier in, lakte de flesch goed dicht en zette er zijn zegel op.“

„Nu wilden“, zoo vervolgde de bezoeker, „de twee matrozen den kapitein als 't ware dwingen om heen te gaan. Men kon het knetteren der vlammen hooren, brandende stukken zamen vallen en allen kraakte en barste om heen heen, terwijl de hitte steeds toenam. Doch even kalm zette zich de kapitein weer aan den arbeid. Nogmaals schreef hij, zouds later is gebleken, wat hij reeds eenmaal geschreven had, verzegelde het weder als 't eerste, en vroeg toen: „Gij kunt zwemmen?“

„En toen de twee matrozen antwoordden: „ja“, sprak hij: „Neem elk een flesch, en tracht een boot te bereiken. De fleschen moet gij den admiraal ter hand stellen.“ De mannen dorsten

toen niets meer zeggen. Ze drongen door vuur en rook heen, sprongen in zee en ze zijn beiden gered.“

„En de kapitein?“

„De kapitein, vriend“, vervolgde de officier, „is werkelijk tot het einde toe gebleven, helaas, voor altijd. Die hem 'tlaatst zagen, hebben verhaald hoe hij te midden van rook en vlammen nog op het dek stond, en anderen hielp om zich te redden. Toen sprong hij zelf in zee, doch of de krachten hem begaven of hoe dan ook, hij is niet gered. Een paar uur geleden is zijn lijk opgevist, met nog verscheiden andere.“

Met spanning had Frederik geluisterd. Bij 't hooren der laatste woorden verdween ook het laatste spoor van klein op zijn wang.

De officier vervolgde:

„We hebben de twee fleschen geopend. Ze bevatten bijna letterlijk hetzelfde. Er staat in hoe dankelijk de brand ontstaan is, hoe hij voortging en wat de reden is dat het vuur de overhand kreeg. Hij heeft dat rustig neergeschreven, schoon hem de dood bedreigde en zelfs nog steeds aan anderen gedacht. Want in het geschrift verzoekt hij admiraal Keith om toch vooral te zorgen voor hem, die nog gered konden worden, maar van alles beroofd zouden zijn. 't Laatst vraagt hij den admiraal te denken om de achtergeblevenen en zijn familie in Engeland.“

Hier zweeg de officier, die moeite had gehad zijn verhaal te voluindigen. Hij verliet Frederik, die met luide snikken zich weder op het bed nistekte.

„t Was gelukkig voor den zieke, dat de officier zijn woord hield en bewerkte dat Frederik in het ziekenhuis kon blijven. Vooreerst toch was dit noodig. Want hoewel hij zich niet zwak gevoelde, toch bleek hij onmogelijk te kunnen staan of loopen. En de schrik over 't pas gehoorde deed hem zooveel kwaad, dat hij zelfs tijdelijk weer meer ongesteld werd. 't Kon een lange geschiedenis worden, zei de doctor.“

Dat was voor Frederik geen bemoedigende tijding. Hij moest te bed liggen; aanspraak had hij bijna aan niemand, want men kon hem niet verstaan, en te lezen was er niets. Doch juist dit alles moest in des Heeren weg medewerken tot zijn eenwig heil. Gedurende de hem zo lange dagen en soms moeilijke nachten, waren zijn gedachten gedurig bezig. Hij dacht aan huis, aan vader en broeder, aan den vriend dien hij verloren had, maar allereerst aan dien schrikrijke nacht op zee, en zijn redding uit het gevaar des doods.

En het overdenken van zijn weg, het zien van des Heeren hand, die ernstige roepstemmen die hij ontvangen had, dat al begon nu in de stilte, en terwijl hij, schoon niet alleen, toch eenzaam was, bij Frederik een heilige vrucht te werken. Hij herinnerde zich vele vroegere makkers, waarvan de meesten, gelijk hij vernam, door het vuur of door het water den dood hadden gevonden. Waar waren zij nu? Waar zou hij geweest zijn als hem hun lot had getroffen? Al deze gedachten en vragen lieten Frederik geen rust, en 't werd hem ten slotte zeer duidelijk hoe hij, toen hij van den lichamenlijken dood werd gered, ook werd bewaard van een nog verschrikkelijker verderf, dat voor eeuwig is. Doch nu bleek het ook hoe goed het is dat iemand in zijn jeugd wordt onderwezen in de Schriften, zelfs al gaat het nog buiten zijn hart om. Frederik had dat voorrecht in Den Haag genoten. Hij was met Gods Woord wel bekend en was ontrent den weg der zaligheid en op school en op de catechisatie grondig onderwezen. Nu kwam hem dat te stude. En dat was juist daarom ook zoo goed, wijl in deze Roomsche Italiaansche stad wel weinigen zouden geweest zijn, die hem den weg des behouds naar Gods Woord konden wijzen. Bovendien had hij hen toch niet kunnen begrijpen. En de officier die Frederik vank bezocht, had wel groote genegenheid betoond voor kapitein Todd, over wien hij leed en rouw droeg, maar was toch niet als deze een man, die den Heere van harte liefhad en diende.

Zoo had dan Frederik niets dan het Woord Gods, 't welk hem vroeger was onderwezen, want zijn Bijbel lag op den bodem der zee. Doch, als ik zei, hij kende den weg, en de Heilige Geest, die in de waarheid leidt, maakt indachtig. Dit ondervond Frederik. Zijn ellende, maar ook de verlossing die in Christus Jezus is werden hem duidelijk voor oogen gesteld en zoo werd het langdurig ziekbed hem tot een eenwigen zegen.

En als gij, vrienden, nu op het Pinksterfeest deze geschiedenis leest, bedenkt dan hoe gij niet beter zijt dan Frederik, maar dat ook de zelfde Geest, die hem leidde, uw hart wil verlichten en dat de uitroeping van dien Geest, welke wij gelinken, ook voor u een rijke bekekenis heeft.

HOOGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)
Gracht-Redacteur!

In een discussie met Dr. Schot — waarin ik mij natuurlijk niet meng — wordt door u iets gezegd dat, zoo ik anderen naar mij zeiven beoordeel, een waarachtiglijk ook door u zeiven niet bedoelden indruk kan doen ontstaan.

Gij schrijft, dat de bedoekte aanklacht van Dr. Schot ons leed doet, omdat ze ons noopt te zeggen, wat we anders liefst verzwegen hadden, t. w. dat deze aanklacht ten eenenmale onjuist is.

Zwart op wit, in heel een reeks van stellingen gebracht, zou aan Dr. Schot het onwrikbare bewijs zijn te leveren, dat Dr. Kuyper, evenals meer andere collega's, reeds voor jaren, meet dan eens, pogingen heeft aangewend, om tot zulk een bespreking van beginselen te komen. „Meer zeggen we hiervan niet.“

Hetgeen gij geschreven hebt is volkomen juist maar door de eenigzins geheimzinnige daaraan toegevoegde woorden en door te spreken van „meer andere collega's“ zou lichtelijk de meening kunnen ontstaan, alsof door sommige collega's deze pogingen waren verijdeld of tegengewerkt; terwijl toch uw bedoeling wel alleen zal geweest zijn, dat die pogingen tot nog toe tot geen doel hebben geleid of niet geslaagd zijn, zonder dat iemand daarvan in meer bijzonderen zin aansprakelijk mag worden genoemd.

Eene verduidelijking van bedoelde zinnen, of: althans het afnemen van zoodanige verduidelijking zou mij, en waarschijnlijk ook anderen, aangenaam zijn.

Immediat hoogachtend
E. F. de SAUVIGNY LOUHAN.

27 Mei 1895.

[Tot ons leedwezen kunnen we aan het verzoek, in dit schrijven vervat, niet voldoen.

We zouden daartoe in bijzonderheden moeten treden, die moeilijk in het publiek te bespreken zijn.

Het was ons alleen te doen, om Dr. Schot zijn ongelijk voor te houden.

En we kunnen niet anders doen dan herhalen: „Meer zeggen we hier niet van.“

Althans voorshands niet.

RED.]

Gerestoreerde Gezindheid.

Gerestoreerde Kerken.

BEROEPEN: Den Helder, C. W. E. Ploos van Amstel te Zwolle. — Maarsen, J. D. te Winkel te Elburg. — Nieuwerkerk aan den IJssel, G. Dalhuysen te Heinkensand. — Culemborg, W. J. de Haas te Hatten (Geld). — Siddeburen (Gron), D. Vrieling te Scheemda (Gron). — Charlotta (Gron), J. J. van der Velden te Middelburg. — Groningen, B. P. A. E. Sillevius Smidt te Monster (Z.-H.). — Holwerd, H. Meijer, cand. aan de V. U. — Waddinxveen, G. B. Schenckema te Oost- en West-Souburg. — Overasphe, W. H. Gispert, cand. aan de Vrije Universiteit.

AANGENOMEN: Dordrecht, A. Brummelkamp te Pinnerend.

BEDANKT: Oostzaan (N.-H.), A. P. Lanting te Traammarut (F. J.). Nijkerk op de Veluwe, F. W. Snyter te Heeg. — Katwijk aan den Rijn, W. Doorn te 's-Gravenhage. — Beekbergen (Geld), H. M. Dethmers te Paesens c. a. — Winaam (Friesland), J. Hanla Pin. te Oosterbierum (Friesland).

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Galtij, D. J. van Brummen te Harkorne c. a. — Heerenveen, J. van Giffen te Diever. — Halle (Zelhem), H. Bruij te Willige Langerak (cl. Gouda). — West-Kapelle (cl. Middelburg), Nijega (Oudevaart en Noordwilde), Elaluiten en Kage, W. C. Mens, cand. te Bennekom (Z.-H.). — Sloten (cl. Sneek), W. M. van der Schans, cand. te Leiden. — Tereispel, R. Benkema te Oostherheleen. — Bija (cl. Heerenveen), J. Offerhaus, cand. te Pieterburen (Gron). — Vrouwenpolder (cl. Middelburg), Tricht (Geld) (toez.), F. C. van der Plasche, cand. te Sluis. — St. Antoniepolder (gem. Maasdam), Nieuwvliet (cl. IJsendijk) en Cillaarshoek, E. G. J. Bal, cand. te Rotterdam. — Wandier, J. Vonke te Oudebroek. — Groote Lindt en Heer Oudelandambach, Overijndijk en Kollumerzwaag, C. Touw W. cand. te Brille. — St. Michielsgestel en 's-Hijndel, W. Lamers G. H. te Rijsoord en Streeveloek. — Roden, H. Janssens te Beilen. — Loon op Zand, W. van der Waal te Meerkerke. — Lienden (bij Tiel), H. A. Heijer te Hagelstein. — Aach (gem. Buren), M. J. Bronders, cand. te 's-Hage. — Poedroijen en Loevestein, N. C. Bakker, cand. te Utrecht. — Lopik en Kabauw (cl. Utrecht), J. B. Benders te Zijdeveld (cl. Gouda). — Lemele en Archam, A. van der Flier G. J. cand. te 's-Gravenhage. — Zuidaunder, C. Hunningher te Haarlem. — Gamenen, A. ten Have te Polstbroek. — Nieuwerkerk aan den IJssel, P. Bokma te Brunnisse (Zaandam). — Vollenhove, R. Toorenbeek te Marken.

AANGENOMEN: Leiden, C. Hartwigsen c. a. te Oude-Beerland. — Sluipwijk, W. Dorreman, cand. te Utrecht. — Oude- en Nieuwe-Wetering, H. J. de Groot, cand. te Zwolle. — Wons en Engwier, O. Noel te Gaastmeer en Nijluisen (cl. Sneek). — St. Laurens en Begdamme (cl. Middelburg) als hulpprediker, R. E. Reudink te Biersdijk.

BEDANKT: Stavense (cl. Zierikzee), W. van der Waal te Moerkapelle (Z.-H.). — Wageningen, H. Mers te Rotterdam. — Est, A. van der Flier G. J. cand. te 's-Gravenhage. — Tiel, J. W. Liefstuck te Shiedrecht. — Harlingen, H. J. Rouseboom te Vank (bij Tiel). — Vuursche, J. Vonk te Oudebroek. — Hasselt, H. J. Bootsma te Zoetermeer en Zegwaart. — Grijskerke (Walch), Schore c. a., Borselle (cl. Goea), Rithem, Groote Lindt en Heer Oudelandambach, C. Touw W. cand. te Brille. — Giesse-Oudkerk, P. Kijlman te Bunnik. — Dreischor, M. J. Bronders, cand. te 's-Hage. — Heerenveen, L. A. F. Creutzburg, L. H. F. te Fortis. — Tricht (cl. Bomm), D. Claider te Schoneveld (cl. Gouda). — Broederveert, B. J. Logenberg, cand. — Nieuwpoort, N. C. Bakker, cand. te Utrecht.

Advertentie.

L. G. WEISZ & C.,
Commissionairs in Edeelen,
Prinsengracht bij de Prinsenastraat,
No. 137,
AMSTERDAM.

Nederl. Vereen. van Vrienden
der Waarheid, enz.

De Algemeene Vergadering zal, D. V. gehouden worden op **Woensdag 5 Juni c. k.**, ten namiddags te **2 uur**, in de kerkeraalskamer der Gerestoreerde kerk te Amsterdam B. Kerkstraat 109.

De leden worden uitgenodigd deze Vergadering bij te wonen.

Namens het Bestuur voornoemd:
Dr. F. L. RUTGERS, Voorzitter.
G. H. A. GROSHUDE, Secretaris.

De leden worden uitgenodigd deze Vergadering bij te wonen.

Namens het Bestuur voornoemd:
Dr. F. L. RUTGERS, Voorzitter.
G. H. A. GROSHUDE, Secretaris.

BERICHT. - ORGELS.

Eene partij gebruikte Orgels wordt, wegens plaatsgebrek, tegen bijzonder lage prijzen opgebruikt.

Daaronder zijn:

- 1. Mason & Hamlin Orgel, 4 oct., f. 42.—
- 1. Story & Clark do., zeer klankgevend, f. 55.—
- 1. Dito, eikenhout, 2 spel, 2 reg., f. 80.—
- 1. Dito, met toets, 4 octaaf, f. 84.—
- 2 Orgels, krachtigen toon, zeer geschikt voor Vereniging, 2 spel, koppel, 3 reg., f. 110.—
- 1. Thuringia Orgel, 5 oct., 3 reg., f. 88.—
- 1. Dito, 2 spel, 8 reg., f. 110.—
- 1. Seraphine, 1 1/2 spel, 7 reg., f. 60.—
- 1. groot dito, 4 1/2 spel, 15 reg., f. 125.—
- 1. prachtig dito, Piano-vorm, best onderhouden, vol en rond van toon, 4 spel, 13 reg., f. 180.—
- 1. groot Palace Orgel, 3 1/2 spel, slechts f. 220.—
- 1. Bell Orgel, hooge kast, 6 reg., 3 koppel, f. 165.—
- 1. groot Mason & Hamlin, fraaie kast, 3 spel, f. 210.—
- 1. American Orgel, hooge zwarte kast, 6 reg., f. 135.—
- 1. Dito, noten, 10 registers, f. 130.—
- 1. Dito, palanander, nieuw gepolitoerd, 10 reg., f. 145.—
- 1. Worcester Orgel, fors van toon, zeer geschikt voor Zangvereniging, vlakke kast, 10 reg., f. 120.—
- 1. Kerk-Orgel, eikenhout, voor 6 à 800 personen, 22 reg., f. 850.—
- 1. groot Kerk-Orgel, met prachtige top, 2 klavieren, vrij pedaal, met pedaal, manuaal- en octaaf-koppeling, 24 reg., f. 1050.—

Firma BREEBAART, 22 DAMRAK 22, Amsterdam.

Uitvalend handel in Orgels, Ruim 200 in voorraad. In onze Magazine zijn 80 Orgels gekoppeld. Vraag Catalogi.

P. VAN EIJK.
Firma JOHANNES KRAMER & Co.,
DAM 15-17, AMSTERDAM.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde GOUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten, Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

G. F. JURJAANZ, Orgelmaker.
Amerik. Orgelhandel,
Haarlemmerdijk 88, Amsterdam.
Steeds voorhanden uitgebreide sortering, van de solidste fabrieken.
Directe aanvoer. Laagste Prijzen.
VRAAG CATALOGUS.
Engros en Détail.

Verschenen bij J. M. C. POT, te Tholen:
Een boek voor iedereen.

Aphorismen
voor den Evangeliediaenaar,
op den kansel, in de catechistiekamer en 'in zijn herderlijk werk,
DOOR
L. VAN MAANEN,
Predikant bij de Herr. Gem. te Willemstad.
2de Druk. Prijs 50 Cent.

Vrije Universiteit.

De jaarverslagen over 1894 zijn nu bijna gereed om verzonden te worden. Het gewone verzoek wordt wederom niet te vergeefs gericht tot onze geachte correspondenten en agenten, om de spoedige en nauwkeurige bezorging aan de adressen der leden en begunstigers in hun onderscheidere ressorten op zich te willen nemen, opdat ieder althans eenigen tijd voor de jaarvergadering (26/27 Juni) in het bezit van een verslag zij.

In de afgeloopen week heeft met gunstig gevolg het candidaatsexamen afgelegd de heer J. de Jong van Rotterdam. Ook deze jeugdige broeder zij den vrienden op het harte gehouden.

UITGAVE van J. A. WORMSER, te AMSTERDAM:
Op den Pinksterdag
(MET DE HEMELVAART),
DOOR

Dr. A. KUYPER.
(Deel IV van „DAGEN VAN GOEDE BOODSCHAP“).
Prijs ingenaaid f. 1.20. Gebonden f. 1.75.

DE ZONDAGSSCHOOL.
WEEKBLAD onder Redactie van A. J. HOOGENBIRK.
Per jaargang franco per post f. 2.50.

Inhoud van het Nr. van 20 Mei 1895: Onderwerp voor 9 Juni. (Het scheppingsverhaal). — De Britsche Zondagsschool-vereniging. — Huisbezoek. — Dogma. — De leervorm. — Vergoeding, de wrank van den Christen. — Advertentiën.
Amsterdam.
HÖVEKER & ZOON.

EXCELSIOR.

Geillustreerd Tijdschrift voor Nederlands Jongelingschap en Volk
ONDER REDACTIE VAN
A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.
Prijs per jaargang (12 Nrs. à 16 pag. en 12 Nrs. à 8 pag.) f. 3.50.

Inhoud van het No. van 21 Mei 1895: De Kerk van de „Valfaien“, VIII. — De Hollandische taal in Zuid-Afrika. — Een kerk te St. Petersburg. — Een Bataafsche priesteres. — „Zullen wij niet bidden?“ — Saulus — Paulus.
Amsterdam.
HÖVEKER & ZOON.

ENCYCLOPÆDIE

DER
Heilige Godgeleerdheid,
DOOR

Dr. A. KUYPER.
Drie Deelen, ingenaaid f. 18.75; in drie halfdeelen banden f. 21.25. (Losse banden per stuk f. 1.—).
Amsterdam.
DE VUITVEKE,
J. A. WORMSER.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:
VOOR EEN DISTEL EEN MIRT.

Geestelijke overdenkingen bij den Heiligen Doop, het doen van Belijdenis en het toegaan tot het Heilig Avondmaal,
DOOR

Dr. A. KUYPER.
2de druk. — Volksuitgave.
Prijs f. 0.50.

VOOR UITDEELINGEN (TEN DIENSTE VAN KERKERADEN enz.)
25 Ex. f. 12.50; 50 Ex. f. 22.50.

Van de groote (eerste) uitgave zijn nog enkele exemplaren verkrijgbaar à f. 1.80; gebonden f. 2.30.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen J. J. ARND & ZONEN.

Dit bijdrag
da blad
aan den
Insendi
kunnen v

Dat de baring van de Openl
siste zeke
strijdt de
krijgen g
verleed g
het leven
den, om i
telijke reli
geworden
te doen
lijke vind
Heilige S
zal. Integ
dat de we
dagen des
maar dat
afval van
in het ein
zal worden
aan het
tanische g
gen, en e
te word
teghede
mysterie
houden. I
dende kra
baring va
sche onge
lijk de we
die zich n
des Heere
de eere te
De teg
lingen lan
te wensch
ten philos
gestadige
de Christ
een eind
een volke
en daarent
zal er na
Christus'
zal deze
nieuwe lo
king en d
laatste w
eerst daa
tus uit d
komt. Sa
en zijn h
onvoorwa
vasthoude
voorstell
kleven, o
vaststaat
ver nog
staan. I
loop der
euw kon
Schriftad
Immers
de actien
meer gek
reeds sp
verleide

De kerk
eigen leen
van Caux
hem derwa
man van
van zijn
zoowel als
oprechthei
Londen, v
Wanner i
wij hem
en onvige
meren, al
Doch dat
waarheid
toonden d
tegen de
Toen de
trachtte m
Niet he
Auber sic
Gods te v